

או שלא

חובה להאמין במה שאלוהים הכל יכול אישר לעצמו את השמות והתכונות, או שליחו, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, אישר אותם עבורו, ללא התאמה או ייצוג, או עיוות או שיבוש.

זה כולל אמונה שהוא השומע, הרואה, כל-יודע, החכם, ושבין תכונותיו שמיעה, ראייה, ידע, חוכמה, הרמה, בא, שמחה, צחוק, כעס ושביעות רצון, ושהוא יש לו פנים ושתי ידיים, כפי שסיפר על עצמו, ועל נביאו חסר הטעות, ...עליו השלום וברכות ה', ועוד שמות ותכונות

האמונה בכך נכללת באמונה באל הכול יכול, שהיא יסוד האמונה והעמוד הגדול ביותר שלה.

שיח' אל-איסלאם אבן תימיה, ירחם ה' עליו, אמר: "ומתוך האמונה באלוהים היא אמונה במה שתיאר את עצמו בספרו האדיר, ובמה שליחו, מוחמד, יברך אותו ה' ויתן לו שלום. , תיאר אותו עם, ללא עיוות או חסימה, וללא הסתגלות או ייצוג.

במקום זאת, הם מאמינים שאלוהים אינו דומה לו, והוא השומע הכל, הרואה הכל

הם אינם שוללים ממנו את מה שתיאר את עצמו בו, ואינם מעוותים את המילים ממקומותיהם, ואינם סוטים בשמות ופסוקי ה', ואינם מסתגלים ואינם מייצגים את תכונותיו בתכונות יצירתו. ; כי הוא, תהילה לו, אין לו שם, אין שווה, אין שווה, והוא לא נמדד בבריאתו, כבודו

הוא בקיא יותר בעצמו ובאחרים, יותר אמת במילים וטוב יותר בדיבור מאשר יצירתו. אז שליחו הם אמת, מאמתים. חוץ מאלה שאומרים מה שהם לא יודעים. לכן אמר: (תהילה לאדונך, אדון הכוחות, על מה שהם מתארים * ושלום על השליחים * והלל לאל, אדון האלים, ושלום על השליחים". למען בטיחות מה שאמרו על החיסרון והליקוי

והוא, תהילה לו, שילב את מה שהוא תיאר וקרא לעצמו בין שלילה לאישור

אין דרך חזרה לאהל-סו-סונה ואל-ג'מע'ה ממה שהשליחים הביאו; זוהי דרך הישר, דרכם של אלה שאלוהים בירך "מקרב הנביאים, האמתיים, האנוסים והצדיקים

ציטוט סיום מתוך "אל-וואסטייה פי שרחה" מאת השייח' חליל חרס, עמ'הישועה היא בעקבות מה שהיו עליו מלווין של הנביא, ה' יתברך וישן לו שלום, ובהימנעות ממה שאינו של אנשי הגחמות והחידושים

והוא, יהי רצון ושלום ה', אמר: (והאומה שלי תתפצל לשבעים ושלוש כתות, כולן בגיהנום חוץ מכת אחת), אמרו: ואמרו: הוא אמר: (מה שאני וחברי לא עוקבים אחריו), כמו בחדית' של עבדאללה בן אמר באל-תרמידי) וזה היה מסווג כחסן, וסווג כחסן על ידי אבן אל-ערבי באחקם אל. -קוראן, אל-עיראקי בתחריג' אל-אי), ואל-אלבני ב"סחיח אל-תרמידי

אם אתה רוצה לשרוד, אז קחו את דרכם של חברי הנביא, שה' יברך אותו ויתן לו שלום, והיא הדרך בה הלכו הקודמים

"(באשר לאמירתך: "זה עניין של קירוב מוחות, אחרת אלוהים (הם לא מבינים אותו בידע

אם אתה רוצה שלא נדע את טבען ואופן התכונות הללו, וגם לא נקיף את הידע שלהן, אז זו האמת, כי אנו יודעים שאלוהים הוא כל שומע ורואה, ושהשמיעה קולטת את הנשמע.

, והראייה קולטת את הגלוי. הוא שומע את כל הצלילים, מסוגים שונים, שפות וניבים, באותו רגע, ורואה הכל. בעולם העליון והתחתון באותו רגע, וכך איננו יודעים, וגם לא. האם אנחנו מקיפים אותו. ותגיד ככה בכל התכונות.

אנחנו מכירים את תכונות הפנים, ולא מכירים אותן מהפנים. אנו מכירים אותו מנקודת מבטו של הוכחתו ומשמעותו, ואינו יודעים זאת מנקודת המבט של איכותו ומציאותו.

זה לא רק בשמות ותכונות האל, אלא בכל עניין שנעדר מאיתנו שלא היינו עדים לו, כמו אושר גן העדן, למשל, אז אנחנו יודעים שהוא מכיל יין ודבש, ואנחנו יודעים את המשמעות. על זה לפי מה שראינו, אבל אנחנו בטוחים שהיין והדבש של גן עדן אינם כמו היין והדבש שלנו.

אלמה אלוואסי, יהי רצון שאלוהים ירחם עליו, אמר: "תכונותיו ידועות מנקודת המבט של המשפט והאישור, הן אינן סבירות מבחינת התניה ופירוט. אלוהים תיאר את עצמו עם זה, ובין הכחשה עיוות, אנלוגיה והקדשה, וזה מה שאלוהים הכל יכול רוצה מאיתנו בהדגשת תכונותיו בפנינו כדי שנוכל להכיר אותו על ידם, להאמין בעובדות שלהם ולהתכחש להן אנלוגיה.

ציטוט סיום מתוך "אל-ניסאיה פי אט-סיפת אל-רב", המרומם, המלכותי, עמ'.

ואם אתה רוצה שלתכונות האלה אין מציאות, ושהן נאמרות בדרך של קירוב ודמיון, אז זה שקר, ולזה הלכו הפילוסופים, שהם פנטזיות שאין להן מציאות, והם נועד לטובת הציבור כדי שיאמין באלוהים.

אל-ספאריני, ירחם ה' עליו, אמר: "באשר למי שסוטה מדרכם, יש שלוש קבוצות: אנשי הדמיון, אנשי הפרשנות ואנשי הבורות.

אשר (אנשי הדמיון) שהם הפילוסופים וההולכים בדרכם של התאולוג והמיסטיקן, אומרים: מה שהשליח - יהי רצון ושלום ה' עליו - הזכיר בענין האמונה והיום האחרון. , הוא רק דמיון של העובדות; כדי שהציבור ירוויח מזה, זה לא מסביר את האמת, לא מנחה אנשים דרכה, ולא מסביר את העובדות. ואין בגידה למעלה מהבגידה הזאת.

ואנשי הפרשנות) הם האומרים: הטקסטים הכלולים בתכונות, השליח לא התכוון שאנשים יאמינו בשקר, אבל הוא (התכוון על ידם למשמעות, ולא הסביר להם את זה, וגם לא. הוא מדרך אותם לזה, אבל הוא רצה שהם יסתכלו, כדי שהם יידעו את האמת במוחותיהם, ואז הם שואפים לבזבז לטקסטים האלה יש משמעות.

מטרתו לבחון אותם, להפקידם ולהטריד את נפשם ודעתם כדי להסיח את דעתם ממשמעותה ומצורכיה, ולדעת את האמת באחרים ובאחרים. זוהי אמירת המוטקלימה, הג'המיה והמועטזילה, והמצטטים את המתייחסים אליהם. לא נסתר מה יש בדברי האנשים הללו על

כוונה להטעות, חוסר עצות, ולסתור את מה שהביא הנביא - תפילת ה' ושלום עליו, ומה שה' תיאר אותו ברחמים ורחמים. במקום זאת, הם פתחו את הדלת לאנשי האתאיזם, והעצימו את הקרמטים המיסטיים שהיו מושחתים על רקע האתאיזם בסונה ובספר.

(ובני הבורות) הם האומרים: השליח לא ידע את משמעות הפסוקים שהתגלו לו מהתכונות, וגם גבריאל לא ידע (כמו כן דבריהם על החדית'ים על התכונות, וע.את משמעות הפסוקים, ולא ידעו הקודמים המוקדמים זאת

ל כך שהשליח דיבר מילים שמשמעותן אינה ידועה, וכך אומרים רבים מהמזוהים עם הסונה וחסידיו הסל"ף. היא מתנהלת לפי משמעותה הנראית לעין, וזוהי אמירתם של רבים מהמזוהים עם הסונה וחסידיו הסל"ף. משמעותו לכאורה מכוונת באמירתם: יש לו פרשנות במובן הזה שרק אלוהים יודע.

מאמינים שותפים: איחוד אלוהים הכל יכול הוא המטרה שלשמה ברא אלוהים את הבריאה, והוא שלח את שליחיו - יהי רצון תפילות ה' עליהם - ללמד אנשים כיצד

לאחד את אדוניהם, ולקרוא אותם אליו, ולמען שלו. למען אלוהים שלח את ספריו השמימיים, ואת כל שאר ענפי השריעה; זה הולך בעקבות המונותאיזם, ואינו מקובל אלא על אלה שהם מונותאיסטים, כנים בפולחנם ובעבודתם למען אדונם בלבד, שאין לו פרטנר.

המונותאיזם הזה שאלוהים אינו מקבל ממך אלא אם אתה בא איתו, ולשמו נבראת, הוא משלושה סוגים

המונותאיזם של אדנות הוא שאתה מאמין שאלוהים - תהילה לו - הוא לבד בבריאה, בשליטה ובניהול; הוא לבדו הבורא של הכל, והוא זה שמנהל את ענייני היקום, ושום דבר אינו סולק מניהולו; כל דבר ביקום הזה עומד לרשותו לבדו, והוא לבדו הוא המלך של הכל.

גם כן; מונותאיזם של האלוהות, וזה לייחד אותו לבדו בפולחן, ולא להיפטר מכל דבר אחר, דהיינו: מעשה עבודת, כי הוא לבדו ראוי לעבודה, וכל מי שעובדים מלבדו בטל.

בין סוגי המונותאיזם גם כן; אחדות אלוהים עם שמותיו ותכונותיו; כאחת מהאמונות שלנו, כאנשי סונה וקבוצה, על שמות אלוהים ותכונותיו: שאנו מגדירים את אדוננו בתכונותיו שנזכרו בספר אדוננו - האדיר והנשגב - וסונה של נביאנו. מוחמד - יהי רצון תפילות ה' ושלוש עליו

- ושנתאר את אלוהינו ואת אדוננו במה שהוא תיאר את עצמו בספרו, ובמה שתיאר אותו איתו. שליחו - יהי תפילתו ושלוש ה' עליו משפחתו - מבלי לסטות את המילים ממקומן

, ולא לסטות משמותיו ומתכונותיו; אדרבא, אנו מאשרים את כל מה שהוכח לאלוקים הכל יכול ללא ייצוג, או הסתגלות, או שיבוש או עיוות, והבסיס שלנו בכל זה הוא אמרת ה', אדוננו, הקדוש ברוך הוא והעליון:

ויאמר: (ולאלוהים שייכים השמות היפים ביותר, אז קראו לו על ידם, ועזבו את הסוטים על שמותיו. אני יודע את ה' [-יתברך וברוך הוא - ממנו, אמר הקב"ה: (אמור: עשה). אתה יודע יותר או אלוהים) [אל-בכרה:

והוא, העליון, אמר: (אז אל תעשה דוגמאות של הקב"ה כי ה' יודע, ואתה לא) [אנ-נחל]. ומה שמוציא מתוך רצון [אינו אלא גילוי הנגלה] [אנ' -נג'ם:

הו המאמינים: ישנה חשיבות רבה לאמונה בשמותיו ובתכונותיו של האל ולהכרתם, בנוסף להיותה חיונית לישרה של אחדות המשרת. חשיבותה ומקומה בדת האסלאמית עולה גם מכמה דברים, כולל:

ידיעת אלוהים - הכול יכול -; כיון שאין דרך להשלים את הכרת בוראנו אלא על ידי כך, ועל ידי הכרת השפעותיהם של אותם שמות ותכונות בממלכתו - הנעלה והעליון - ובכך מחזקת את וודאותנו בה' אלוקים, ואת אמונתנו בו. עולה בעובי ובחוזק

כולל - גם -; הכרת השמות והתכונות והאמונה בהם מביאה לטיהור נפשות ולביסוסן על דרך אדון, הגבור והנשגב, כי כל היודע שיש לו אדון רחום שואף לזכות ברחמיו, וגם שואף להיות. מאופיין בזה, ולכן הוא רחום עם בריאת ה' הכל יכול, ומי שידוע שאלוהים חמור בעונש, הוא שואף להימנע ממה שמכעיס אותו ומצווה על עונשו של אדוניו, וכך הוא בשאר השמות והתכונות של אלוהים

שמות הקב"ה, עליון, אות הגדולה, ממלאים את לבם של המודטים והמאמינים בהם, ביראת שמים ובהערצה לאלוהים. התפקיד הוא חוכמה, גאווה, יכולת וידע הממלא את הלב ביראת קודש. , כניעה ותבוסה לפני האל הכול יכול.

שמות האל הכול יכול המציינים ניסיון, ידע, מודעות, עדות ומעקב ממלאים ספירת הדרשה: מגיד בן סולימאן אל-
ראסי, בעשרים ואחד בראג'ב 1442, בעיר ג'ובייל, בממלכת ערב הסעודית

ערב הסעודית, וואטסאפ: 00966505906761